

Na poparcie swojej skargi, skarżący powołują się również na naruszenie zasady dobrej administracji, zasady dbałości o dobro urzędnika, zasady jawności, ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady dobrej wiary, zasady równego traktowania i niedyskryminacji oraz zasady równowagi stanowisk i grup zaszerogowania.

(¹) Dz.U. L 124, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2005 r. przez Union française de l'express (UFEX) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Union française de l'express (UFEX), z siedzibą w Roissy Charles de Gaulle (Francja), DHL International SA, z siedzibą w Roissy Charles de Gaulle (Francja), Federal Express International (Francja) SNC, z siedzibą w Gennevilliers (Francja) oraz CRIE, z siedzibą w Asnières (Francja), reprezentowanych przez adwokatów Morgana de Rivery'ego i Jacquesa Derennea, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SG-Greffe (2004) D/205294 z dnia 19 listopada 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie złożone przez UFEX w grudniu 1990 r., wówczas pod nazwą SFEL, przeciwko la Poste z powodu subwencji wzajemnych stanowiących nadużycie pozycji dominującej na korzyść société française de messagerie internationale (SFMI). Decyzja ta stanowi dalszy ciąg wniosku o ponowne wszczęcie postępowania przed Komisją w następstwie stwierdzenia nieważności przez sąd wspólnotowy decyzji Komisji z dnia 30 grudnia 1994 r. oddalającej pierwotne zażalenie.

Podstawową kwestią podniesioną w niniejszej sprawie jest wciąż ta sama, która stanowiła przedmiot ww. wyroków Trybunału i Sądu; tj. czy strona pozwana dochowała swoim obowiązkom w ramach badania zażalenia. Skarżący utrzymują, że zaskarżona decyzja, oddalając zażalenie pod pretekstem braku interesu wspólnotowego, narusza normy prawne dotyczące oceny interesu wspólnotowego, jest sprzeczna w swoim uzasadnieniu oraz zawiera szereg naruszeń prawa odnośnie oddalenia części zażalenia opartej na art. 86 WE, 82 WE, 3 lit. g) WE oraz 10 WE.

Skarżący podnoszą w szczególności, że Komisja popełniła błąd w ocenie niezbędnych elementów składających się na definicję interesu wspólnotowego, ponieważ w celu uzasadnienia swoich wniosków co do braku interesu wspólnotowego powinna ona ocenić wagę oraz czas trwania zarzucanych w zażaleniu naruszeń. W konsekwencji nie wystarczy ustalić, czy trwają skutki antykonkurencyjne oraz, w razie ich braku, że nie występuje jakikolwiek interes wspólnotowy w kontynuowaniu badania zażalenia.

Odnosnie czasu trwania naruszenia, skarżący krytykują fakt, że Komisja poprzestała na sprawdzeniu utrzymywania się skutków ubocznych wobec zarzucanych naruszeń (rozwój części rynku, wystąpienie z rynku, wrażliwość popytu na ceny, brak utrzymujących się skutków w dziedzinie cen itd.), nie niepokojąc się skutkiem głównym o charakterze strukturalnym, tj. że SFMI-Chronopost została umieszczona w pozycji lidera na rynku oraz tam utrzymana.

Odnosnie uzasadnienia zostało zasygnalizowane, że Komisja w zaskarżonej decyzji twierdzi, z jednej strony, iż jest w stanie zweryfikować poziom pokrycia kosztów poczty, co stanowiłoby zarówno z punktu widzenia art. 82 WE jak i 87 WE jedynym sposobem, kalkulacji pozwalającym upewnić się o istnieniu subwencji wzajemnych a, z drugiej strony, iż powodem, dla którego nie zweryfikowała poziomu pokrycia kosztów poczty na podstawie art. 82 WE jest to, że stanowiłoby to powtórzenie pracy, którą ona sama powinna wykonać w ramach części zażalenia dotyczącej pomocy państwa.

Skarżący sprzeciwiają się także twierdzeniu Komisji, zgodnie z którym korzyści przyznane na rzecz Chronopost w dziedzinie odprawy celnej i zwolnienia z opłat pochodzą z działań Francji w ramach jej władzy publicznej i nie wchodzą w zakres zastosowania art. 82 WE i 86 WE.